

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Zabłocki (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon (sprawozdawca)

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie **S. H.**

oskarżonego o czyn z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 30 marca 2015 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w Ł. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu
równorzędnemu sądowi na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w G.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 lutego 2015 r. Sąd Rejonowy w Ł. zwrócił się do Sądu Najwyższego o rozważenie możliwości przekazania niniejszej sprawy S. H. Sądowi Rejonowemu w G. – z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości w trybie art. 37 k.p.k.

Zaistnienie tej przesłanki wnioskujący Sąd upatrywał w potrzebie doprowadzenia w ogóle, a przy tym w rozsądnym terminie, do rozpoznania tej sprawy. To obecnie nie jest możliwe w sądzie miejscowo właściwym z uwagi na to, że oskarżony, który odbywa karę pozbawienia wolności w Areszcie Śledczym w G., pozostaje do dyspozycji Sądu Rejonowego w G., przed którym toczą się aktualnie cztery sprawy. Sąd ten nie zezwala – z tego powodu – na przetransportowanie oskarżonego do innych jednostek penitencjarnych.

Pomimo podjętych działań nie zdołano doprowadzić oskarżonego na wyznaczony – przez sąd miejscowo właściwy do orzekania w niniejszej sprawie - termin rozprawy i wobec uwarunkowań obiektywnych (odległość Ł. od G.) i organizacyjnych (związanych z transportem osadzonych w określonych dniach przez wyznaczone służby) doprowadzenie oskarżonego do sądu miejscowo właściwego w ciągu najbliższych miesięcy nie wydaje się realne.

Nadto obecnie przeciwko oskarżonemu toczą się postępowania karne przed siedemnastoma innymi sądami usytuowanymi na terenie całego kraju, co stwarza dodatkowe trudności w zakresie uzyskania zgody na przetransportowanie oskarżonego do sądu miejscowo właściwego i skutkuje niemożnością rozpoznania przez ten sąd tej sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W stwierdzonych i wykazanych przez sąd miejscowo właściwy okolicznościach – przedmiotowa inicjatywa tego sądu zasługuje na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości, że przez „dobro wymiaru sprawiedliwości” – wyłączną przesłankę zastosowania art. 37 k.p.k. i tym samym odstąpienia od ustawowych regulacji określających sąd miejscowo właściwy do rozpoznania danej sprawy - należy także rozumieć doprowadzenie w ogóle, i to w rozsądnym terminie (a więc tak jak nakazuje art. 2 § 1 pkt 4 k.p.k.), do rozstrzygnięcia sprawy.

Wskazane powyżej okoliczności (które powołał wnioskujący sąd) związane z: obecnym miejscem pobytu oskarżonego, niemożnością doprowadzenia go na rozprawę przed sądem miejscowo właściwym do rozpoznania niniejszej sprawy (pomimo licznych działań), przewlekłym tego stanem, ilością toczących się aktualnie przeciwko oskarżonemu w kilkunastu sądach spraw, w końcu odległością dzielącą siedzibę wnioskującego sądu od miejsca obecnego pobytu oskarżonego rzeczywiście przemawiają za uznaniem zasadności przedmiotowej inicjatywy. Tym bardziej w sytuacji w której obecnie przed Sądem Rejonowym w G. toczą się cztery inne sprawy i to do dyspozycji tego Sądu oskarżony wyłącznie faktycznie pozostaje (por. k. 107, 110, 113, 126). Nadto za odstępstwem od zasad właściwości miejscowej w niniejszej sprawie przemawia też i to, że oskarżony pozostaje w niej pod zarzutem dokonania jednego przestępstwa, do popełnienia którego się przyznaje, a prokurator zawnioskował w akcie oskarżenia do przesłuchania tylko

jednego świadka. Sam skazany także pismem z dnia 13 stycznia 2015 r. zwrócił się o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G. (k.122).

Wszystkie te zaszłości dowodząc zasadności przedmiotowego wniosku jednocześnie wykazują, iż tylko jego uwzględnienie pozwoli w rozsądnym terminie rozpoznać niniejszą sprawę oskarżonego, a tym samym i posłużyć dobru wymiaru sprawiedliwości.

Z tych to względów postanowiono jak wyżej.

[l.n]